



**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului

declarat în cauza penală privind învinuirea lui

Ghenadii Ursu

(art. art. 42, 190 alin. (2), lit. b) Cod penal)

(Dosarul nr. 1ra-1442/2023

Nr. PIGD 1-19107848-01-1ra-24082023)

Recurs depus până la 01 septembrie 2023; dezacordul cu suspendarea pedepsei cu închisoarea nu se încadrează în temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 10) CPP; nu a fost argumentat care a fost „eroarea gravă” prin prisma temeiului invocat în art. 427 alin. (1) pct. 6) CPP.

05 februarie 2025

Au examinat anterior cauza judecătorească:

Instanța de fond: Natalia Patrașcu

Instanța de apel: Iurie Iordan, Elena Cojocari, Marcel Juganari

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat în cauza penală privind învinuirea lui Ghenadii Ursu,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stella Bleșceaga, *Președinte,*

Vladislav Gribincea,

Ghenadie Eremciuc, *judcători,*

constată următoarele:

ASPECTE GENERALE ȘI DE PROCEDURĂ

1. Ghenadii Ursu s-a născut în anul 1989, în r-nul Ialoveni. El a fost învinuit, în temeiul art. 42, 190 alin. (2), lit. b) Cod penal (escrocherie).

2. Ghenadii Ursu a fost apărat de avocatul Maria Antoci.

3. În prima instanță cauza penală a fost examinată în procedură generală. Ghenadii Ursu a fost recunoscut vinovat în baza art. 42, 190 alin. (2), lit. b) Cod penal, și condamnat la doi ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul gestionării mijloacelor financiare pe un termen de trei ani. În baza art. 90 Cod penal, a fost suspendată executarea pedepsei cu închisoarea pe un termen de probațiune de doi ani. Ghenadii Ursu a fost obligat, în termenul de probațiune, să presteze muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 60 de ore. La 14 martie 2023, instanța de apel a respins apelul procurorului și a menținut sentința.

4. La 18 mai 2023, procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Radu Sîli, a depus recurs prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

5. Urmărirea penală în această cauză a fost pornită la 20 martie 2019 și s-a finalizat la 03 iulie 2019. Prima instanță a examinat cauza în perioada 03 iulie 2019 – 20 iulie 2021. Instanța de apel a examinat cauza în perioada 10 august 2021 – 14 martie 2023. Dosarul a ajuns la Curtea Supremă de Justiție la 24 august 2023.

ÎN FAPT

6. Ghenadii Ursu este învinuit că, la 23 februarie 2019, împreună cu o altă persoană, a închiriat două biciclete de la SRL „VeloPoint” din Chișinău, printr-un contract fals, având intenția de a le păstra fără a le returna. Ulterior, bicicletele au fost transportate la un automobil și amanetate la un lombard pentru 2.000 de lei, iar Ursu a primit 100 de lei din acești bani. Acțiunile sale au cauzat un prejudiciu de 10.000 de lei pentru SRL „Velo Point”. Acțiunile acestuia au fost calificate în baza art. 42, 190 alin. (2), lit. b) din Codul penal.

7. La 20 iulie 2021, [prin sentința](#) Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, Ghenadii Ursu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 42, 190 alin. (2), lit. b) din Codul penal la doi ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa

funcții în domeniul gestionării mijloacelor financiare pe un termen de trei ani. În baza art. 90 Cod penal, a fost suspendată executarea pedepsei pe un termen de probațiune de doi ani. Ghenadii Ursu a fost obligat să presteze în termenul de probațiune muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 60 de ore. La stabilirea pedepsei, instanța a avut în vedere gravitatea faptei, personalitatea inculpatului, precum și circumstanțele care au influențat atât agravarea, cât și atenuarea răspunderii penale.

8. La 02 august 2022, procurorul din Procuratura mun. Chișinău, Cristina Novac, depus un apel, solicitând casarea parțială a sentinței în ceea ce privește pedeapsa aplicată lui Ghenadii Ursu. Procurorul a cerut rejudecarea cauzei penale și stabilirea unei pedepse cu închisoare de doi ani cu executare, precum și privarea acestuia de dreptul de a ocupa funcții în domeniul gestionării mijloacelor financiare pentru o perioadă de trei ani. Procurorul a susținut că pedeapsa aplicată a fost prea blândă, având în vedere gravitatea infracțiunii. De asemenea, procurorul a subliniat că inculpatul nu s-a prezentat la nicio ședință de judecată și că au fost demarate investigații pentru a stabili locul aflării acestuia.

9. La 14 martie 2023, [Curtea de Apel Chișinău](#) a respins apelul procurorului și a menținut sentința. Instanța a concluzionat că, la stabilirea pedepsei, prima instanță a respectat prevederile legale, ținând cont de gravitatea faptei și de faptul că aceasta constituie o infracțiune gravă. De asemenea, instanța de apel a subliniat că inculpatul este la prima abatere, iar executarea efectivă a pedepsei cu închisoare nu era rațională. Astfel, a fost menținută condamnarea cu suspendarea executării pedepsei, aplicându-se măsuri de probațiune, muncă neremunerată în folosul comunității și participarea la programe de reabilitare. Instanța a apreciat că aceste măsuri vor contribui la corectarea comportamentului inculpatului și la respectarea legii, menționând că suspendarea executării pedepsei va proteja mai bine interesele societății și va evita efectele negative ale încarcerării.

10. La 18 mai 2023, procurorul din Procuratura de Circumscripție Chișinău, Radu Sîli, a depus recurs, solicitând casarea deciziei instanței de apel și rejudecarea cauzei de către aceeași instanță. În recurs, procurorul a reiterat motivele invocate în apel, susținând că instanța de apel nu a individualizat corespunzător pedeapsa aplicată. De asemenea, procurorul a menționat modul în care instanța de apel a apreciat probele, însă nu a oferit argumente clare privind erorile de drept comise de instanță în acest sens. Recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6 și 10 din Codul de procedură penală.

11. La 24 august 2023, Curtea Supremă de Justiție a solicitat depunerea referinței la recurs. La 06 septembrie 2023, apărătorul condamnatului, Maria Antoci, a depus referință prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind neîntemeiat. Ultima a menționat în referință că instanțele corect a conchis și menținut soluția asupra aplicării pedepsei penale, care nu a fost contestată de către inculpat, considerând corect și legală decizia instanței de apel. Partea vătămată nu a depus referință.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

12. Cererea de recurs a fost depusă până la 01 septembrie 2023. La acea dată, partea relevantă a art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală era următoarea:

„(1) Hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeuri:

...

6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

...

10) s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;”

13. Articolul 190 Escrocheria (la momentul comiterii faptei)

„(1) Escrocheria, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile,

se pedepsește cu amendă în mărime de la 550 la 850 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani.

(2) Escrocheria săvîrșită:

b) de două sau mai multe persoane;

se pedepsește cu amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 6 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 3 ani;”

14. Articolul 434 Cod de procedură penală prevede următoarele.

„Judecînd recursul, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărîrii atacate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 427.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

15. Recursul examinat a fost declarat în 30 de zile de la pronunțarea deciziei motivate a instanței de apel, adică au fost depus în termen.

16. Conform sensului art. 3 alin. (1) Cod de procedură penală, judecătorul emite actul de dispoziție conform legii procesuale penale în vigoare la ziua emiterii lui. Alin. (2) al aceluiași articol permite caracterul ultraactiv al legii procesual-penale, însă doar cu condiția că caracterul ultraactiv este prevăzut de legea nouă. Legea nr. 246/2023, în vigoare din 01 septembrie 2023 a schimbat fundamental temeiurile și procedura de judecare a recursurilor împotriva deciziilor instanței de apel, iar această lege conține o normă de acordare a caracterului ultraactiv al prevederilor abrogate prin Legea 246/2023, însă norma în cauză se referă doar la temeiurile de recurs. Prin urmare, toate celelalte schimbări aduse procedurii de examinare a recursurilor prin Legea nr. 246/2023, inclusiv cele privind admisibilitatea recursului, limitele judecării recursului și decizia instanței de recurs, se vor aplica și recursurilor care au fost declarate până la 01 septembrie 2023.

17. Art. 434 Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate doar în limitele invocate în recurs. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs. De asemenea, ea nu permite instanței de recurs să verifice oportunitatea unei soluții judecătorești date de instanța de fond sau apel atât timp cât aceasta este legală (*mutatis mutandis* decizia CSJ nr. [1ra-854/2022](#), para. 85). Totuși, legea nu interzice instanței de recurs să recalifice considerentele invocate în recurs de la un temei de recurs la altul.

18. Recursul se bazează pe art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, în vigoare până la 01 septembrie 2023. Aceste temeiuri se referă la motivarea deciziei instanței de apel, precum și la individualizarea pedepsei contrar prevederilor legale. Recurentul nu contestă vinovăția, deși menționează la general modul de apreciere a probelor de către instanța de apel, nefiind clar ce contestă în această parte. În esență, procurorul nu este de acord cu suspendarea executării pedepsei cu închisoarea, pe care o consideră prea blândă. Interpretarea sistemică a temeiurilor de recurs sugerează că orice critică adusă motivării pedepsei aplicate de judecător urmează a fi examinată prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală. O interpretare potrivit căreia motivarea pedepsei aplicate poate fi examinată prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, ar lipsi art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală de orice aplicabilitate practică, ceea ce este inadmisibil (*mutatis mutandis* încheierea CSJ în cauza nr. [1ra-1152/2023](#)). Totodată, nefiind argumentat pct. 6, erorile de drept admise de instanța de apel prin prisma acestui punct, recursul va fi examinat doar prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

19. Conform art. 427 alin. (1) pct. 10) din Codul de procedură penală, această normă se referă la corectarea erorilor de drept, în special în ceea ce privește individualizarea pedepsei contrar prevederilor legale. Astfel, în recurs se pot repara doar „erorile de drept”. Prin urmare, temeiul de recurs prevăzut de pct. 10) există doar atunci când sancțiunea este individualizată contrar legii. Procurorul nu a invocat prevederile legale încălcate de instanța de apel și de către prima instanță,

privind suspendarea executării pedepsei cu închisoarea, prin prisma art. 90 din Codul penal. Recurentul își exprimă doar dezacordul față de decizia luată privind aplicarea art. 90 din Codul penal. Însă acest aspect este la discreția judecătorului, iar instanța poate admite recursul în temeiul pct. 10) doar atunci când nu sunt îndeplinite condițiile legale pentru aplicarea art. 90 din Codul penal. Astfel de argumente nu au fost aduse în discuție. De asemenea, ponderea circumstanțelor atenuante sau agravante în stabilirea pedepsei ține de analiza fondului cauzei, care, de regulă, nu este examinat în recurs de Curtea Supremă de Justiție. Prin urmare, recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală.

20. Curtea Supremă de Justiție reiterează că art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală a fost aplicat în mod similar în cauzele nr. [1ra-405/2023](#), [1ra-674/2023](#), [1ra-1008/2023](#), [1ra-1038/2023](#), [1ra-1459/2023](#), ș.a. și ea va urma această abordare în viitor.

21. Din motivele de mai sus, în conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul declarat de procurorul Radu Sîli împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2023.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stella Bleșceaga

Judecători

Vladislav Gribincea

Ghenadie Eremciuc